

[Birgith Mogensen]

ning à la Hjerteforeningen og Foreningen til Kræftens Bekæmpelse diskuteres også i visse kredse af befolkningen. Det vil sige, at gennemførelse af en effektiv reform af bekæmpelsen og behandlingen af ungdomsnarkomani ikke er et økonomisk spørgsmål. Jeg tror også, at reformviljen hos regeringen og den største del af folketinget er til stede.

Et kommende udvalgsarbejde vil uden tvivl kunne fjerne de misforståelser og meningsforskelle, som dagen i dag har åbenbaret. Men lad os erkende, at faktum er, at befolkningen forventer, at vi løser narkoproblemet med dets kriminelle, nationaløkonomiske og grusomme menneskelige følger.

Tastesen (S):

Så skråsikker, som fru Birgith Mogensen er med hensyn til, hvad vi skal gøre for at klare dette vanskelige problem, har nogle af os andre, der har beskæftiget sig med narkotikaproblemet igennem 1970'erne, vel aldrig været. Vi har altid haft en betydelig portion tvivl i vore sind om, hvor vi skal lægge den væsentligste vægt for at klare disse vanskelige problemer. Heller ikke nu ved begyndelsen af 1980'erne, hvor vi stadig har problemet, kan man sige, at der findes nogen skråsikker løsning på disse problemer, sådan som det er blevet skitseret her af fru Birgith Mogensen.

Jeg vil sige, at jeg har fuld respekt for, at fru Birgith Mogensen og CD har deres opfattelse af, hvordan man skal forsøge på at sætte ind over for disse problemer, men jeg er meget skuffet over den kategoriske afvisning af en seriøs rapport, der er arbejdet med igennem 1980 på grundlag af personinterviewer med dem, der er tilbage af 300 mennesker, der var på morfinmisbrug i 1973, og at den skal betegnes på den måde, tilfældet var her. Denne rapport er absolut seriøs i kraft af de medarbejdere, der er sat på den, og gennem det ganske betydelige check af oplysningerne, der er sket.

Man kan så spørge, om det er behandlingsinstitutionernes skyld. Det er det givetvis, for hvis behandlingsinstitutionerne med deres socialpædagogiske påvirkning ikke havde eksisteret – og jeg forstår da også på fru Birgith Mogensen, at hun fortsat ønsker, at socialpædagogikken i forbindelse med be-

handlingsarbejdet skal spille en væsentlig rolle – så kunne man vel ikke være i den situation, at op mod 40 pct. af de 300 unge mennesker, der var på morfinmisbrug i 1973, levede iblandt os med de plus- og minus-situationer, som menneskene i Danmark i almindelighed er udsat for.

Jeg synes, at vi skal respektere denne rapport betydelig mere, end det er kommet til udtryk her fra folketingets talerstol, og jeg må i hvert fald stærkt tage afstand fra den skarpe bedømmelse af en seriøs rapport, som fru Birgith Mogensen her er kommet med.

Justitsministeren (Ole Espersen):

De kommentarer af strafferetlig karakter, som fru Birgith Mogensens forslag nødvendiggør, har indenrigsministeren fremsat efter aftale med mig, og jeg skal ikke uddybe disse kommentarer yderligere. Jeg skal svare på et par mere konkrete spørgsmål, der er stillet til mig, og komme med en enkelt kommentar til debatten i øvrigt, for så vidt som den har berørt justitsministeriets område.

Jeg mener ikke, at man kan afvise en diskussion om strafferammerne. Hvis det kan sandsynliggøres, at vi kan bekæmpe narko-forhandling ved en ændring af strafferammerne, så mener jeg, at det skal overvejes, naturligvis gerne sammen med de øvrige nordiske lande, og jeg ved, at man dér er i gang med det, i hvert fald i ét af landene. Men jeg siger udtrykkelig: hvis det kan sandsynliggøres, at det har nogen virkning. Man kan godt have sin skeptiske holdning til det. På den anden side er det et så alvorligt problem, vi står over for, at vi næsten må prøve at bruge alle rimelige metoder for at bekæmpe det problem, der er tale om. Så derfor vil jeg sige, at en overvejelse vil jeg gerne være med til.

Mere positivt vil jeg i og for sig umiddelbart – men det er kun en umiddelbar reaktion – stille mig til fru Nathalie Linds indlæg for så vidt angår hensynsløshedskriteriet. Ganske vist kan man nok, således som § 191 i straffeloven er udformet, til en vis grad imødekomme de hensyn, der ligger bag et hensynsløshedskriterium. På den anden side er det mit indtryk ved en gennemlæsning af paragraffen, at der kan være særlige former for hensynsløs forhandling eller optræden i forbindelse med narko i det hele taget, som